

DŽEĆ SO

čo. 16

- a) něšto sonić, wo něčim sonić
- b) wosebita tradicija plećenja z drjewjanymi jehłami
- c) pomału hić/ chodźić

Prawa je wotmołwa **a**.

Jeli sonimy, poprawom jenož spicy a dospołnje njewědomje, potom so nam něšto džije. Džensa pak prajimy na to tež sonić.

Takle móžeš to tež prajić

sonić_{ip}

Sym tež rjanej hrónčce k dobrej noci namakała:

Daj sej wo zelenych wuchačkach džeć! (Dobru nóc a soń rjenje!)

Njeh so ći něšto pisane/wo zelenym wuchačku džije! (Dobru nóc a soń rjenje!)

Připódla prajene

Tebi so wěšće *džije*! Tutón wuraz wužiwamy, hdyž so na někoho hněwamy. Je to w zmysle: Sy ty błudny? Što to dyrbi?

Přikłady z rěčneho korpusa

Hač so mi wšo jenož *džije*, sej pomysli. (Jěwa-Marja Čornakec, Matej w štwórtej dimensiji, Budyšin 1996)

Zo dyrbi kóždy džen twarožki wobroćeć, hewak so njeporadza. Druhdy so jej *džije*, zo je zabyła twarožki wobroćeć, potom wona, tak wowka Babyduška, z łoža wujědze, byrnjež wopołnocy było, a chwata z latarnju do pincy. (Jurij Koch, Koče slěbro. Wjesoły dyrdomdejski roman za młodych ludźi, Budyšin 2000)

Tebi drje so *džije*! (Róža Domašcyna, Balonraketa, Budyšin 2008)